

Nyårskrönika/ Malin Tillström

Så minns sporten året 2007

Det är en fröjd att jobba på en liten lokaltidning där sportredaktionen om och om igen får rapportera om världshändelser. Vi är bortsämda med några av världens bästa atleter i vår omgivning. Internationella medaljer är nämligen inget konstigt för en ålänning.

Ta **Ove Lehto**, som exempel. 35-åringen har hur många medaljer som helst liggandes i skåp och lådor. År 2006 vann han den finaste av dem alla – ett VM-guld i styrke-lyft. I höstas tog han ett brons i samma tävling och blev besviken. Besviken!

Öspelen på Rhodos blev friidrottarnas och skyttarnas. **Erica Nordqvists** chockade glädjetårar efter guld på 100 meter eller **Iryna Tyletskayas** lättade suck när guldets äntligen kom i luftpistol. Oförglömliga ögonblick.

Arrangemanget i Grekland var under all kritik, men så här i efterhand är det glädjemomenten som stannat i minnet. Där bland den dansande truppen som kammade hem guld i fotbollsfinalen. Det var så stekande hett att domaren blåste för pauser där spelarna kunde dricka vatten och skölja fötterna.

Matchracingseglaren Staffan Lindberg har fortsatt flänga världen runt och plockat poäng. Ett EM-brons i Polen var bara en av många framgångar och han klättrade högre upp på världsrankingen än någonsin.

Det är något med ålänningarna och havet, det vet Staffan och det vet **Oscar Dannström** som enträget seglat in sitt namn i laser-klassen och just nu är högst rankade finländare i klassen.

Och så har vi Janne. Jomalasonen **Holmén** som ständigt presterar bättre och ser till att Finland visst går att räkna med som långdistansnation.

Nytt finskt rekord i halvmaraton nyligen och en nionde plats i maratonloppet under VM i Osaka banar väg för OS i sommar. Hur många år till ska sporten få äran att hylla honom?

Vem anade att fridykning skulle bli återkommande i spalterna? **Anders Larsson** och hans kamrater började hålla andan på skoj i simbassängen på Idrottsgården och tog det hela till en ny nivå.

Världsrekord och VM-finalplats. Inga konstigheter.

0-0-matchen mellan Åland United och Honka hemma på Wiklöf Holding Arena är förvisso ingen internationell händelse, men ett av årets oförglömliga minnen. Sällan har ett lag gått ut så segerrusigt som åländskorna efter en oavgjord match. Laget gjorde en fantastisk säsong och visade under den här prestigematchen att de sannoligen är med i medaljstriden 2008. Du är väl på läktaren och tittar i sommar?

Herrarnas representationslag IFK Mariehamn gjorde även de en minnesvärd insats. Inte så mycket första halvan av säsongen då **Pekka** och hans pojkar låg otröstligt sist i ligan. Men någonting hände och mirakelvändningen var ett faktum. En slutlig sjätte plats måste ha varit en riktig högodsare i slutet på juli.

Ålänningarna både kan och vill. Nu får inte alla idrottsutövare plats i den här krönikan, men ni vet vilka ni är som inte nämns. De är alla ni som spenderar tid utanför studier, arbete, familj och vänner för att bli bättre på er sport och ni som frivilligt leder atleter framåt. Somliga av er nöjer er inte med annat än världsarenorna som mål. Det gör ni rätt i. Det finns hur många ålänningar som helst som bevisat att det är möjligt.

